

tages uden Opmaalning og Taxation, nemlig i det Tilfælde, at der opnaaes mindelig Forening mellem alle Lodseierne; men i § 8 er det bestemt, at der dog med Hensyn til Fordelingen af det de enkelte Andele tilkommende Hartkorn og Gammelskat skal forholdes efter de almindelige i saa Henseende gjældende Regler. Dette er en Nødsigtelse, thi det er aldeles umuligt at fordele Hartkornet efter de hidtil gjældende Regler uden Opmaalning og Taxation; det er altsaa en Umulighed at sige i Loven, at Opmaalning og Taxation i visse Tilfælde kan undgaaes, og samtidig dermed fordre Hartkornets Fordeling, der umuligt kan udføres uden Opmaalning og Taxation. Man kunde vel i Henseende til Taxationen bruge Matricul-taxationen, men deels kan jeg ikke antage, at det kan være Meningen, fordi Taxationen i Forhold til den hele Udskiftning er et saa ubetydeligt Arbejde, at der fornøstigtvis ikke kunde være nogen særlig Grund til at undgaae den, og deels er netop Tørvemoser, der ved den nye Matricul ere taxerede og skuldsatte efter deres Græsningsevne, en af de Dele, som ere en overordentlig Forandring undergivne, idet jo nemlig alt det, som dengang blev taxeret som Græsning, meget godt kan være opskaaet, og skal der altsaa ved Udskiftning foretages nogen ny Taxation, saa er det fremsfor Alt nødvendigt, at dette skeer, naar man har med Tørvemoser at gjøre. Denne Bestemmelse i Lovforslagets § 3 er altsaa ikke alene ikke fordeelig, men den er, som sagt, tillige aldeles urimelig.

Med Hensyn til § 4 skal jeg bemærke, at den slet ikke indeholder noget andet Nytt, end at saadanne Lodder tillige skulle taxeres som Tørvessjør, men da der ikke tilføies den ringeste Bestemmelse om, hvorledes denne Taxation skal foretages, eller i hvilken Hensigt den skal foretages, er det en Bestemmelse af slet ingen Betydning. Indholdet af disse to Paragrapher skal altsaa ikke tjene til at anbefale Loven.

Oppermann: I Anledning af de Endringsforslag, der nu foreligge til Behandling, maa jeg udbede mig det ærede Things Opmærksomhed for, hvorledes jeg betragter samtlige Endringsforslag, der ere tilbage, ligeover-

for Loven i sin Heelhed. Jeg har allerede ved 1ste Behandling tilladt mig at udtale, at den Hovedbetænkelse, jeg havde ved Udskiftning af Tørvemoser, og som jeg formodentlig vil komme tilbage til, naar Loven foreligger i sin Heelhed, væsentlig beroede derpaa, at det i mange Tilfælde er uhensigtsmæssigt, at en Tørvemose drives af mange forskellige Eiere istedetfor af een, men naar denne Hovedbetænkelse skulde fjernes, maatte det skee ved saa indgribende Forandringer i den hele Lov, at jeg ikke har anset det for passende ved 2den Behandling at stille dertil sigtende Endringsforslag; thi saadanne Endringsforslag vilde strengt taget gaae ud paa at forkaeste nærværende Lov i dens egentlige Kerne og Princip. Med Hensyn til Forslagene til § 3 skal jeg bemærke, hvad der ogsaa gjælder med Hensyn til de øvrige tilbagestaaende Endringsforslag, at dersom Loven er ønskelig, uanset den Betænkelse, jeg nævnte, troer jeg ikke, at der kan være nogen Grund til at udsætte dens Ikrafttræden eller idetmindste gjøre det tvivlsomt, om den i denne Session kan blive færdig, hvilket skeer, naar man antager disse Forslag. Jeg vil derfor stemme imod disse Forslag, uagtet jeg i Principet ikke er imod dem. Imod deres Princip er jeg ikke, skøndt jeg vel kunde ønske enkelte af dem affattede noget anderledes. Den ærede Rigsdagsmænd for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Lillisch), som har stillet de nu til Behandling foreliggende Endringsforslag, vil vistnok erindre fra en Forhandling om Skovudskiftning, som var for under Udvalgsbehandlingen af en almindelig Udskiftnings- og Sammenlægningslov, at jeg i Principet ikke er uenig med ham. Iøvrigt troer jeg heller ikke, at Loven i sin Realitet vilde vinde noget Væsentligt ved disse Endringsforslag. Dertil kommer nu den Betænkelse, at vi ere især med i nærværende Session at vedtage en Lov, som ganske væsentlig vil forandre Landvæsen, comissionernes Sammensætning og Omraade, saaledes at den nye Institution, naar dette Forslag ophøies til Lov, bliver en fra den gamle Institution temmelig forskjellig Myndighed, hvorfor det forekommer mig betænkeligt at henvise Sagen til Afgjørelse af en saadan Myndighed, inden man ser, hvorledes denne